

vel quis alius imaginum effector, necesse est imitari, de jis, quæ numero sunt tria, vnum aliquod semper. Aut enim qualia erant aut sunt. Aut qualia aiunt, aut videntur. Aut qualia esse oportet. Hæc autem exponuntur dictione, vel & linguis, & translationibus. Et multæ affectiones sunt dictionis, hæc enim poetis concedimus. Præterea verò non est eadem rectitudo politicæ, & poeticæ: neque aliarum artium, & poeticæ. Ipsius autem poeticæ duplex erratum. Nam vnum per se: iterum per accidens. etenim aut præligit imitationem rei, quæ ultra facultatem est, quod erratum ipsius est: aut præligit non rectè quod per accidens est: sed fecit equum mouentem vtramque dexteram partem. Aut erratum est secundum vnamquamque artem, quemadmodum secundum Medicinam, aut aliam artem. Aut quæ fieri non possunt ficta sunt. Hæc igitur qualiacunque fuerint, non per se sunt. Quare reprehensiones in quæstionibus ex his considerando soluendæ sunt. Primum enim si quæ aduersus ipsam artem sunt, ficta sint huiusmodi, vt fieri non possint, erratum sit. sed rectè se res habet, si consequitur finem ipsius. finis enim dictus est, quemadmodum si sit magis ad consternandum vel ipsa accommodetur, vel alteram partem accommodet. Exemplum Hectoris in festatio. Nam si finis, vel magis, vel minus contingebat inesse: etiam secundum eam artem, quæ de his est, peccatum est non rectè. oportet enim, si fieri potest, omnino nusquam errari. Præterea vtrorum est peccatum maius, eorumne, quæ sunt secundum artem, an eorum, quæ sunt secundum aliud accidens. Minus enim est, si nesciebat in ceruorum specie fœminam cornua non habere, quam si mala imitatione describeret. Ad hæc si opponitur, non esse vera, at qualia oportet, vt Sophocles inquit, ipse quidem se facere, quales oportet: Euripides verò, quales sunt. Quamobrem hac ratione soluendum est. Sin autem neutro modo, quod sic aiunt, vt quæ de deis dicuntur. Fortasse enim, neque licet dicere melius sic: neque vera sunt: sed casu accidit, quemadmodum Xenophanes, sed non aiunt hæc. Fortasse autem non melius quidem, sed sic se res habebat, quemadmodum, quæ de armis dicuntur. Lanceæ verò ipsius rectæ in faurotere. id enim tunc institutum habebant, quemadmodum etiam nunc Illyrici. De illo autem, quod bene, aut non bene, aut dictum est ab aliquo, aut factum, non solum considerandum est, in ipsam, quod actum est, aut dictum intuenso, vtrum ipsam laude, an reprehensione dignum sit,

A δῆλος εἰκονοποιός, ἀλλὰ καὶ μιμητὸς, τοῦτων ὄντων τῶν ἀρίθμων, ἐν τῇ αἰετῇ. ἢ γὰρ οἷα βῆ, ἢ ὄβρι, ἢ οἷα φασὶ καὶ δοκέει, ἢ οἷα εἶδ' εἶ. ταῦτα δὲ ἐξαργύλλεται λέξει, ἢ καὶ γλώττιαις καὶ μεταφοραῖς, καὶ πολλὰ πάλιν λέξει αἰετῇ. διδόμεθα γὰρ ταῦτα τοῖς ποιηταῖς. πρὸς δὲ τοῦτοις οὐ καὶ ἀντιὸς ὁδοῦτος βῆ τις πολιτικῆς καὶ τῆς ποιητικῆς, εἰ δὲ δῆλος τέχνης καὶ ποιητικῆς. ἀντὶς δὲ τῆς ποιητικῆς, διττὴ ἡ ἀμαρτία. ἡ μὲν γὰρ κατ' αὐτῷ, ἢ κατ' συμβεβηκός. ἡ μὲν γὰρ πρὸς εἰλετο μιμησάτω ἀδωαμίαν ἀντὶς τῆς ἀμαρτίας: ἢ τὸ πρὸς ἑλέτω μὴ ὁρῶς, κατ' συμβεβηκός, δὴ τὸν ἴππον ἀμφοὶ τὰ δεξιὰ πρὸς βεβηκίτα. ἢ τὸ κατ' ἐκείνου τέχνη ἀρεῶν τιμα: ὅς, τὸ κατ' ἰατρικῆν ἢ δὴ μὴν τέχνην, εἰ ἀδωάτω πεποιήται. ταῦσ' οὐδ' ὅποια ἀντὶς, οὐ κατ' ἐαυτῷ. ὥστε δὲ τὰ ὅπτη μῆματα ἐν ταῖς πρὸς βεβηκίτα ἐκ τούτων ὅπτη ποιησώματα λύειν. πρὸς τὴν μὲν γὰρ, εἰ τὰ πρὸς αὐτῷ τῷ τέχνῳ ἀδωάτω πεποιήται, ἢ μαρτήται. ἀλλ' ὁρῶς ἔχει, εἰ τυχάνοι τῷ τέλει τῷ ἀντὶς. τὸ γὰρ τέλος εἰρηται, ὅς, εἰ βῆτως ἐπιληκτικώτερον, ἢ αὐτὸ, ἢ δῆλος ποιεῖ μέγας. παράδειγμα ἢ τῷ ἔκτορος δίαξίς. ἢ μὲν τοῖς τὸ τέλος, ἢ μάλλον ἢ ἡ τῶν ἐνδέχτο ἴσαρξῆν, καὶ κατ' αὐτῷ τούτων τέχνην, ἢ μαρτήται, εἰ ὁρῶς. δὲ γὰρ, εἰ ἐνδέχῃ, ὅπως μνησῆν ἢ μαρτήτω, ἐπὶ ποτέρον βῆ τῷ ἀμαρτήται, κατ' αὐτῷ τῷ τέχνῳ, ἢ κατ' ἀμφοῖν συμβεβηκός: ἔλαττον γὰρ, εἰ μὴ ἢ δὲ ὅτι ἔλαττον δὴ λεία κέρατα ἐκ ἔχῃ, ἢ ἐκ κακομῆτως ἐγραφε. πρὸς δὲ τοῦτοις ἐκ ὅπτη μῆματα, ὅτι ἐκ δὴ δὴ, ἀλλ' οἷα δὲ εἶδ' ὅς, καὶ Σοφοκλῆς ἔφη,

E αὐτὸς μὲν οἷος δὲ ποιεῖν, Εὐριπίδης δὲ οἷός εἰσ. δι' ὃ ταῦτα λυτέον. εἰ δὲ μνηστέρος, ὅτι οὐτο φασὶν, ὅς, τὰ πρὸς ἑαῶν. ἴσως γὰρ ἔτε βέλπον οὕτω λέγειν, οὐτ' ἐκ δὴ δὴ, ἀλλ' ἐτυχεν, ὡς πρὸ Ξενοφάνης: ἀλλ' οὐ φασὶ ταῦτα ἔσως δὲ οὐ βέλπον μὲν, ἀλλ' οὕτως εἶχεν, ὅς, τὰ πρὸς τῷ ὅπλων ἐργα δὲ σφιν ὁρῶς ὅτι σωροσπῆρος. οὕτω γὰρ τὸτ' ἐκ μίσηρον, ὡς πρὸ καὶ νῦν Ἴμβροί. πρὸς δὲ τῷ καλῶς

F ἢ μὴ καλῶς: ἢ εἰρηται πνι, ἢ πῶς εἰρηται, οὐ μόνον σκεπτόν εἰς αὐτὸ τὸ πῶς εἰρηται μῆρον ἢ εἰρηται μῆρον βεβηκίτα, εἰ πῶς εἰρηται ἢ πῶς εἰρηται,

sed